

Саҳиҳул Бухорийнинг мухтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 118-ҳадис

118 - 2672 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُكَيِّبُهُمْ، وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ: رَجُلٌ عَلَى فَضْلِ مَاءٍ بِطَرِيقٍ يَمْنَعُ مِنْهُ ابْنُ السَّبِيلِ، وَرَجُلٌ بَايَعَ رَجُلًا لَا يُبَايِعُهُ إِلَّا لِلدُّنْيَا؛ فَإِنْ أَعْطَاهُ مَا يُرِيدُ... وَفِي لَهُ، وَإِلَّا... لَمْ يَفِ [لَهُ]، وَرَجُلٌ سَاوَمَ رَجُلًا سِلْعَةً بَعْدَ الْعَصْرِ، فَحَلَفَ بِاللَّهِ؛ لَقَدْ أَعْطَى بِهِ كَذَابًا كَذًا، فَأَخَذَهَا».

118- 2672. Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: **«Уч киши борки, Аллоҳ Қиёмат куни уларга гапирмайди ҳам, назар ҳам солмайди, уларни покламайди ҳам. Уларга аламли азоб бор: йўлда ортиқча суви бўла туриб, уни йўқсил йўлчига бермаган киши; бировга фақат мол-дунё учун байъат қилиб, агар истаган нарсасини берса, вафо қилган, акс ҳолда унга вафо қилмаган киши; яна шундай кишики, у биров билан асрдан кейин бир тижорат молини савдолашиб, унга фалон баҳо берилганини айтиб, Аллоҳнинг номига қасам ичади, натижада (харидор) ўшани олади».**

Изоҳ: Аслида ёлғон қасам ичиш улкан гуноҳ. Аммо улуғ ва шарафли пайтларда, муқаддас жойларда ёлғон қасам ичиш янада мудҳишроқ жиноятдир. Жумладан, асрдан кейинги вақт ҳам кундузги ва тунги фаришталар ҳозир бўлгани учун алоҳида улуғворлик касб этади.

Манба: hadis.islom.uz

